

תמ"א 13 חופי הים התיכון שינוי מס' 9

תכנית מתאר ארצית להגנה על מצוקי החוף לאורך הים

התיכון ולאתרי אחסון בים

נספח 3: הנחיות להכנת תכניות והיתרים הכוללים הרחבת

חוף באמצעות הזנת חול לצורך הגנה על המצוק החופי

מינהל התכנון	
חוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965	
תכנית מתאר ארצית מאושרת	
ע"י הממשלה לפי החלטתה	
מס' <u>3003</u>	מתאריך <u>3/08/17</u>
והחתומה בידי מזכיר הממשלה	
ובידי מזכיר המועצה הארצית	
מזכיר הממשלה	מזכיר המועצה הארצית

רקע

השימוש במשאב החול נדרש בין היתר לצורך הרחבת חופים על ידי הזנתם בחול. ככלל, הזנת חול בחופים חוליים ישרים, ללא מפרצונים טבעיים וללא מבנים ימיים היא בעלת סיכויי הצלחה נמוכים יותר. קטעי החוף בעלי הסיכוי הגבוה יותר להצלחת הזנת החול ללא מבנה ימי נמצאים במרכז הארץ (בת ים עד הרצליה), עקב מאפייני ההסעה של החול לאורך החופים. תקופת העבודה הממומלצת להזנת חול היא באביב לפני עונת הרחצה, בייחוד בחופים מוכרזים.

הנחיות להכנת תכניות מפורטות והיתרי בנייה הכוללים הרחבת חול באמצעות הזנת חול לצורך

הגנת המצוק החופי:

יש לבחון כל מקרה של הזנת חול לגופו ולהתחשב בתנאים המקומיים הייחודיים לו. יחד עם זאת, מהנסיון שנצבר עד כה, מוסד תכנון הדין בתכנית להרחבת חוף באמצעות הזנת חול לצורך הגנה על המצוק החופי ישקול את ההיבטים הבאים:

1. אפקטיביות ההטלה – משך הזמן בו החול המוטל נשמר במקומו ומשמש להגנת המצוק. לצורך כך תתבצע הערכה על ידי מומחה להנדסה חופית/ימית המראה כי מרבית כמות החול שתזון תישמר לפחות לאורך עונת רחצה אחת.
2. מצב המצוק טרם ההטלה - מידת יציבות המצוק ופעילות הגלים על המצוק.
3. השפעת ההטלה על בתי גידול ומינים ימיים וחופיים באזור ההטלה ובאזורים סמוכים.
4. השתלבות עם אמצעי הגנה נוספים.
5. מרחק ואמצעי הובלת החול וכן אמצעי הטלתו.
6. מאפיינים גרנולומטריים וכימים של הסדימנט של מקור החול וביעד ההטלה.
7. צרכי הטלה בחופים אחרים או למטרות אחרות.
8. תינתן עדיפות להזנת חופים צרים (ברוחב ממוצע של 30 מ' ומטה).
9. יש להימנע ככל הניתן מהזנת חול בחופים סלעיים ו/או בהן מצויות טבלאות גידוד, משיקולים אקולוגיים.
10. ככלל, יש להשתמש בהזנת חול כהשלמה להגנות ימיות, על מנת למזער השפעות של גריעת חול מחופים סמוכים.